

прѣди всичко, ний ви заклѣваме въ името на народъ-
тъ ни, на вѣратани, на отечеството ни, на честъта ни
и на животътъ ни, да не бждите измѣнници и прѣда-
тели: както кога се причинявате не се плюе на всѣко
мѣсто, тъй и тъй народна тайна не трѣба да се ис-
казва на всѣко мѣсто; както на насъ се повѣри тъй и
ний я повѣряваме на васъ да не я злоупотрѣбите, за-
щото не е наша, но народна; ако я прѣдадете, то прѣ-
давате не само насъ, но и тъй народна тайна, чрѣзъ
която се крои за освобождението на отечеството ни. Каз-
вамъ ви най-сетнѣ, ако не се виждате великодушни да
се рѣшите на такова прѣдириятие, ако се сжмнявате за
испълнението му, ако настоящето положение е търпимо
и сте добръ подъ Турцитѣ, то прѣди да ви раскриемъ
всичко, исповѣдайте ни истинната отъ сърдце: ще бж-
дите ли привърженици? Ще почнете ли да дѣйстви-
вате или ще се откажете, че не е за васъ работа.“ Ка-
то свърши говорътъ си, всичкитѣ мълкомъ се умислиха
и потрепераха; никой не смѣяше да се обади; бѣха
слисани какво да правятъ. Подиръ дълго мълчание, И.
Андрѣевъ каза:—които сж съгласни сега да казватъ, тъй
и които не сж. — Всички сме съгласни, — извикаха съ-
браниѣ. Тогава Д. Кукумявковъ каза имъ: „трѣба да
си изберети измежду: прѣдсѣдателъ, касисръ и *помощни-
ци — членове.*“ Тѣ по вишегласие избраха за *прѣдсѣ-
датель*, Иванъ Андрѣевъ, Атанасъ Стидовски — за *под-
прѣдсѣдатель*, Божилю Митювъ — за *касисръ*, а всич-
китѣ други взаимно *членове*. Слѣдъ изборътъ, Д. Сж-
бевъ извади писмото и прокламацията и ги подади на
А. Стидовски да ги прочете. Той като ги пое до тол-
кова се растреперѣ, щото нито дума можѣ да прочете.
Другитѣ ако и да бѣха завладани отъ страхъ и трепе-
ряха, като че бѣше ги вгресло; тѣ поне съ опулени о-